

over voorlopers en dwazen

- de moedige ontmoet de weerstand als een vriend -

vaak moet je aanvaarden: een kleine
nederlaag kondigt een grote zege aan,
een gekneusde tak wordt ooit een hoge boom

een kind wordt geboren en opgegeven
en later staat het aan het roer, het leidt
ons langs gevaren en wie vermoedt nog
de zieke long, het zwakke hart?

leg je neer bij de geringe nederlaag,
je zang zindert nog jaren na: bomen
gingen verloren, een bos blijft wiegen
in de nacht, soms moet je een dode
begraven terwijl een dorp blijft leven

vaak moet je de ogen sluiten om niet
blind te zijn, we kijken door bijna
dicht geklapt luiken en zien meer
dan de opengesperde blik

om vlugger aan te komen moet je wel
eens langs omwegen gaan: wie vooruit
wil stormen, stort zich in een zwaard

laten we wachten samen met de aarde
op de wraak der zaden nu er bomen
zijn gerooid – wie vandaag de twijgen
weigert zal ooit hun bloesem dragen
als een krans alsof men gelijk een
helderziende alles heeft voorspeld

dwazen lopen na, de wijze maakt
een omweg; hij komt als laatste aan
om vast te stellen dat alles loopt zoals hij
jaren eerder gezien had in zijn droom

en ja, de koning der dwazen wordt in
feestgewaden op een schild geheven,
aan de wijze gaat men voorbij – die
rare kwast staat terzijde wat toe te kijken
in het narrenpakje dat hem past

Staf De Wilde